

Inga nådegåfvor

Leon Larson

1905

Du nalkas oss uti din svarta kappa,
och blicken din är smilande och from;
och varligt trampar du den murkna trappan
som leder nedåt till vår fattigdom.

Så kommer du till dina svultna drängar
att stilla smärtorna i dödens sår,
men glömmmer bort att dina gyllne pengar
från oss du stulit under många år.

Med stulna slantar hindras ej vår pina,
de äro droppar i en ändlös flod:
de äro röda af vårt eget blod.

Med nådebröd du endast tänker röfva
och lura slafven på hans egen jord,
men hållre vill jag dina skatter röfva
än undfå smulor från ditt rika bord.

Nej, bort med dig ifrån vår mörka kula!
Försök ej hindra dina trälars nöd.
Ty vi förbanna hvarje nådesmula,
som kastas till oss från ditt öfverflöd.

Vi hata, hata detta röfvarsläkte,
som drifver tusende till fallets brant.
Och vi förbanna handen din, som räckte
till nödens håla denna stulna slant.

Vi vilja intet utaf öfverflödet
och inga gåfvor från de rikas bord;
men hvad vi vilja, det är hela brödet,
hvarenda bit som alstras af vår jord.

Det Anarkistiska Biblioteket

Leon Larson
Inga nådegåfvor
1905

Tidningen Brand #11 1905

sv.anarchistlibraries.net